

EÖRSI GYULA, DR.

1922 - 1992

AZ IGAZSÁGÜGY TERÜLETÉN BETÖLTÖTT POZÍCIÓI

Budapesti Központi Járásbíróság	aljegyző	?-1949
Budapesti Törvényszék	bíró	1949-1949
IM	n. a.	1952-1956
IM Törvényelőkészítő Főosztály	főosztályvezető	1956. június 1.-1957

ÉLETÚTJA

A jogi egyetemet 1945-ben, Budapesten végezte el, majd ügyvédjelöltként dolgozott dr. Glückstahl Andor ügyvédi irodájában. Az egységes bírói és ügyvédi vizsgát 1947-ben tette le. 1949-ben mint a Budapesti Központi Járásbíróság aljegyzőjét a Budapesti Törvényszék bírójává nevezték ki. Tagja volt a Magyar Tudományos Akadémia Jogtudományi Állandó Bizottságának, itt végzett munkájáért a Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársasági Érdemérem arany fokozatát adományozta neki 1952-ben. Ugyanebben az évben került az Igazságügyminisztérium apparátusába, 1956-ban a Törvényelőkészítő Főosztály vezetőjévé nevezték ki. Erről az 1956. június 1-jei *Igazságügyi Közlöny* számolt be. Ugyanez évtől tanított az Eötvös Loránd Tudományegyetem (ELTE) Állam- és Jogtudományi Karán.

Részt vett a Legfelsőbb Bíróság Népbírói Tanácsáról szóló, 1957. évi 25. számú törvényerejű rendelet kodifikáló munkájában. Ez volt az a rendelkezés, amelynek révén létrejött a forradalom résztvevőivel szembeni tömeges leszámolóshoz szükséges jogi intézményrendszer egyik legfontosabb eleme, a politikai különbírók rendszere. 1957. március 29-én dr. Eörsi is részt vett – dr. Domokos József, dr. Nezvál Ferenc, dr. Szalay József, dr. Szénási Géza és dr. Nagy Miklós társaságában – azon a megbeszélésen, ahol a törvényerejű rendelet tervezetét megtárgyalták. A kormány 1957. április 3-án fogadta el az előterjesztést. Néhány nappal később, az *Igazságügyi Közlöny* 1957. április 6-i száma szerint dr. Eörsi az Igazságügyminisztérium kollégiumának tagja lett (tényleges tagsága feltehetően korábbi időpontra datálható). Azonban még 1957 folyamán a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának (MSZMP KB) Politikai Bizottságának javaslatára eltávolították a tárcától.

Ezt követően egyetemi karriert futott be, az Eötvös Loránd Tudományegyetem (ELTE) Állam- és Jogtudományi Karának magyar jogtörténeti tanszékét vezette. Később az egyetem dékán-helyettese, majd 1978–1984 között rektora volt. 1965-ben az MSZMP KB Adminisztratív Osztályának javaslatára a Nemzetközi Együttműködési Év alkalmából 1965 őszén és 1966 tavaszán különböző afrikai országok egyetemein és jogi szervezeteiben tartott előadásokat a Magyar Jogász Szövetség (MJSZ) és a Demokratikus Nemzetközi Jogászok Szövetsége támogatásával.

IGAZSÁGÜGYI PÁLYAFUTÁSA ALATT ELNYERT KITÜNTETÉSEI

Magyar Népköztársasági Érdemérem arany fokozata (1952)

FELHASZNÁLT FORRÁSOK ÉS IRODALOM

Levéltári források

MNL OL M-KS 288. f. 5/372. ő. e.

Ágazati közlöny

Igazságügyi Közlöny, 1949/10., 1952/1., 1956/11., 1957/7. sz.

Irodalom

Mikó Zsuzsanna: *A Legfelsőbb Bíróság Népbírószági Tanácsa működése és ügykezelési gyakorlata (1957–1963)*. PhD értekezés. <http://doktori.btk.elte.hu/hist/mikozsuzsanna/diss.pdf> (utolsó letöltés: 2016.02.19.)

Zinner Tibor: *A kádári megtorlás rendszere*. Hamvas Intézet, Budapest, 2011.

Zinner Tibor: *Megfogyva és megtörve. Évtizedek és tizedelések a jogászvilágban, 1918–1962*. M. Hiv. Közlönykiadó, Budapest, 2005.